

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 29 czerwca 2009 r.

w sprawie środków na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/524/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Prawidłowo funkcjonujący jednolity rynek jest niezbędnym elementem stymulacji zatrudnienia i wzrostu oraz promowania stabilności gospodarczej. Wraz ze wzrostem jego efektywności zwiększa się zaufanie konsumentów i popyt oraz poprawia otoczenie biznesowe, co zachęca przedsiębiorstwa do inwestowania i tworzenia miejsc pracy. W kontekście recesji gospodarczej prawidłowo funkcjonujący jednolity rynek ma zatem niezwykle istotne znaczenie dla ułatwienia ożywienia europejskiej gospodarki.
- (2) Aby jednolity rynek funkcjonował prawidłowo, niezbędne są prawidłowo transponowane, stosowane, egzekwowane i monitorowane przepisy wspólnotowe dotyczące funkcjonowania jednolitego rynku (zwane dalej „przepisami dotyczącymi jednolitego rynku”), które muszą też być w odpowiednim stopniu zharmonizowane.
- (3) Podczas konsultacji i badań przeprowadzonych w trakcie przygotowywania komunikatu Komisji „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (zwanego dalej „przeglądem jednolitego rynku”) ⁽¹⁾ rozpoznano szereg braków wskazujących na to, że jednolity rynek wciąż nie działa tak efektywnie, jak powinien. W wielu obszarach i sektorach konieczne są dalsze działania. Z powodu nieprawidłowego stosowania i egzekwowania przepisów obywatele i przedsiębiorstwa często nie mogą korzystać z wielu możliwości oferowanych przez jednolity rynek.
- (4) W przeglądzie jednolitego rynku Komisja zaproponowała zatem zestaw konkretnych środków w celu dopilnowania, aby obywatele i przedsiębiorstwa mogli nadal

korzystać ze stwarzanych przez jednolity rynek korzyści gospodarczych ⁽²⁾.

- (5) Środki podejmowane przez państwa członkowskie i przez Komisję powinny się nawzajem uzupełniać. Decydujące znaczenie dla zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku ma przyjęcie skoordynowanego, opartego na współpracy podejścia na zasadzie partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi, którego wspólnym celem będzie lepsza transpozycja, stosowanie i egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku. W kontekście niniejszego zalecenia podejście oparte na partnerstwie wykracza poza dotychczasową współpracę w licznych obszarach polityki dotyczących jednolitego rynku. Wymaga ono nawiązania i utrzymania bliższej współpracy w ramach poszczególnych państw członkowskich i pomiędzy nimi oraz z Komisją we wszystkich obszarach istotnych dla jednolitego rynku. Implikuje ono również współodpowiedzialność państw członkowskich za jednolity rynek oraz przyjęcie przez nie bardziej proaktywnej roli w zarządzaniu nim.
- (6) W przeglądzie jednolitego rynku, a w szczególności podczas rozmów z państwami członkowskimi, jakie miały miejsce po jego przedstawieniu, niektóre obszary zostały uznane za decydujące dla stworzenia prawidłowo funkcjonującego jednolitego rynku, a mianowicie: zapewnienie koordynacji w kwestiach dotyczących jednolitego rynku, poprawa współpracy w ramach państw członkowskich i pomiędzy nimi jak również z Komisją, poprawa w zakresie transpozycji przepisów dotyczących jednolitego rynku, monitorowanie rynków i sektorów w celu zidentyfikowania potencjalnych nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, poprawa w zakresie stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku, skuteczniejsze egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz promowanie mechanizmów rozwiązywania problemów, promowanie regularnych ocen prawodawstwa krajowego oraz informowanie obywateli i przedsiębiorstw o ich prawach w ramach jednolitego rynku.

⁽¹⁾ COM(2007) 724 wersja ostateczna z 20.11.2007.

⁽²⁾ W latach 1992–2006 PKB Wspólnoty wzrósł o 2,15 % i stworzono 2,75 mln dodatkowych miejsc pracy, a handel wewnątrzspółnotowy wzrósł w latach 1995–2005 o 30 % (SEC(2007) 1521 z 20.11.2007).

- (7) Niniejsze zalecenie opiera się w dużej mierze na wprowadzonych już w niektórych państwach członkowskich rozwiązaniach, które w państwach tych okazały się skuteczne w praktyce. Każde państwo członkowskie dokonuje wyboru praktyk, których forma jest najodpowiedniejsza do zapewnienia wdrożenia niniejszego zalecenia, pod kątem procedur i praktyk, które będą najbardziej skuteczne w warunkach charakterystycznych dla danego państwa członkowskiego, ponieważ procedury i praktyki, które są skuteczne w jednym państwie członkowskim, mogą nie być równie skuteczne w innym państwie.
- (8) Jak ukazują badania, państwa członkowskie muszą poprawić wewnętrzną koordynację w kwestiach dotyczących jednolitego rynku, gdyż kompetencje w tym zakresie są obecnie podzielone pomiędzy różne krajowe organy⁽¹⁾. Ponieważ w stosowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku w każdym państwie członkowskim mogą być zaangażowane bardzo różne organy krajowe, regionalne i lokalne, należy zwiększyć skuteczną współpracę między nimi. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić i wzmocnić funkcję koordynacji jednolitego rynku w ramach ich administracji krajowej; to, w jaki sposób zostanie ona ukształtowana, będzie zależało od specyficznych krajowych struktur i tradycji administracyjnych. Organy pełniące tę funkcję powinny ponosić całkowitą odpowiedzialność za planowanie, nadzorowanie i ocenę wdrażania niniejszego zalecenia.
- (9) Ścisła współpraca transgraniczna między organami państw członkowskich właściwymi w kwestiach dotyczących jednolitego rynku umożliwia budowanie wzajemnego zaufania i ma decydujące znaczenie dla prawidłowego stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku. Dzięki wprowadzeniu odpowiednich rozwiązań, w tym właściwej alokacji zasobów, państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu dopilnowania, aby ustanowione przez Komisję sieci transgraniczne lub elektroniczne systemy informacyjne (takie jak system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), RAPEX⁽²⁾, RASFF⁽³⁾ lub sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta) były sprawne.
- (10) Tabele wyników rynku wewnętrznego wskazują na to, że nadal istnieje potrzeba poprawy terminowości i jakości transpozycji dyrektyw jednolitego rynku. Mimo iż zalecenie Komisji z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie transpozycji dyrektyw dotyczących rynku wewnętrznego do prawa krajowego⁽⁴⁾ (zwane dalej „zaleceniem Komisji z 2004 r.”) jest zasadniczo stosowane i choć spowodowało ono znaczną poprawę tempa transpozycji dyrektyw, należy wciąż poprawić skuteczność stosowania niektórych jego części. Niniejsze zalecenie odwołuje się do działań zaleconych w zaleceniu Komisji z 2004 r., będącym punktem odniesienia dla administracji państw członkowskich zajmujących się transpozycją dyrektyw, które są wciąż niezbędne, i rozszerza je. Opiera się ono również na komunikacie Komisji „Skuteczna Europa – stosowanie prawa wspólnotowego”⁽⁵⁾ oraz komunikacie Komisji „Przegląd procedury Lamfalussy’ego – Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”⁽⁶⁾.
- (11) Monitorowanie rynku jest konieczne, aby rozpoznać sektory, w których rynki nie funkcjonują właściwie dla konsumentów i przedsiębiorstw, oraz, aby skupić polityki jednolitego rynku na tych obszarach. Powinno ono stać się zatem nieodłącznym elementem projektowania i monitorowania polityk jednolitego rynku (np. poprzez tabelę wyników dotyczącą konsumentów). Współpraca pomiędzy Komisją a organami państw członkowskich w zakresie monitorowania rynku oraz prac w zakresie zbierania danych spowoduje wzrost jakości danych i ich analiz, wykorzystywanych na poziomie krajowym i wspólnotowym, oraz pomoże osiągnąć konsensus w kwestiach dotyczących jednolitego rynku. Zachęca się państwa członkowskie do uczestniczenia w działaniach w zakresie monitorowania rynku prowadzonych przez Komisję oraz do przeprowadzania na szczeblu krajowym podobnych działań, dostosowanych do specyficznych potrzeb krajowych.
- (12) Liczne badania krajowe wypuklają znaczenie szkoleń mających na celu pomoc urzędnikom (w tym sędziom) na krajowym, regionalnym i lokalnym poziomie administracji w prawidłowej transpozycji, stosowaniu i egzekwowaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku. W tym kontekście należy zapewnić konsekwentne uwzględnianie tych przepisów – oraz ogólnie wpływu na konkurencyjność Wspólnoty – przy projektowaniu prawodawstwa krajowego. Znaczenie szkoleń potwierdziło najnowsze badanie i rezolucja w sprawie roli sędziów krajowych przyjęta przez Parlament Europejski, rezolucja Parlamentu Europejskiego z 2005 r. w sprawie prawa konkurencji⁽⁷⁾, jak również niedawna rezolucja Rady⁽⁸⁾. Urzędnicy powinni otrzymywać wytyczne w zakresie prawa wspólnotowego ogółem, a w szczególności na temat przepisów dotyczących jednolitego rynku.
- (13) Skuteczne egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz odpowiednie środki w zakresie rozwiązywania problemów napotykanych przez obywateli i przedsiębiorstwa są niezwykle istotne w pomaganiu im w korzystaniu ze swobód zagwarantowanych w Traktacie. Aby umożliwić skuteczne dochodzenie roszczeń, państwa członkowskie powinny udoskonalić przy wsparciu Komisji możliwości mechanizmów rozwiązywania problemów przed sądami krajowymi lub poprzez mechanizmy pozasądowe, opierając się na już istniejącej współpracy w obszarze rozwiązywania problemów, w szczególności poprzez SOLVIT⁽⁹⁾. Istotne jest, by

(1) Dokument roboczy służb Komisji pt. „Instrumenty w zakresie zreformowanej polityki jednolitego rynku” (SEC(2007) 1518 z 20.11.2007).

(2) Wspólnotowy system szybkiego informowania o niebezpiecznych produktach innych niż żywnościowe.

(3) System wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt.

(4) Dz.U. L 98 z 16.4.2005, s. 47.

(5) COM(2007) 502 wersja ostateczna z 5.9.2007.

(6) COM(2007) 727 wersja ostateczna z 20.11.2007.

(7) Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim systemie wymiaru sprawiedliwości (2007/2027/(INI) z 9.7.2008); rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2004 (2005/2209/(INI) z 20.3.2006).

(8) Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich, zebranie Rady 14757 w dniu 28 października 2008 r.

(9) Komunikat Komisji „Effective Problem Solving in the Internal Market („SOLVIT)” (COM(2001) 702 wersja ostateczna z 27.11.2001).

- przeciwdziałać okolicznościom powodującym napotykane problemy.
- (14) Ważne są regularne monitorowanie prawodawstwa krajowego i jego ocena, gdyż umożliwiają one sprawdzanie poziomu skuteczności stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku w praktyce oraz rozpoznanie przepisów mogących uniemożliwiać obywatelom i przedsiębiorstwom czerpanie pełnych korzyści z tych przepisów. Tego rodzaju działania powinny być przeprowadzane bardziej systematycznie we wszystkich państwach członkowskich.
- (15) Najnowsze badania Eurobarometru ⁽¹⁾ oraz wnioski wystosowane do służb Komisji zajmujących się rozwiązywaniem problemów i informowaniem wskazują na konieczność udzielania obywatelom i przedsiębiorstwom większej ilości informacji na temat ich praw w ramach jednolitego rynku, aby mogli oni korzystać z tych praw w praktyce. Obywatelom i przedsiębiorstwom należy ponadto umożliwić otrzymywanie pomocy podczas korzystania z tych praw. Przy wsparciu Komisji oraz, w odpowiednich przypadkach, we współpracy z zainteresowanymi stronami, państwa członkowskie powinny w tym celu zapewnić udostępnianie praktycznych informacji i porad w kwestiach, które dotyczą przedsiębiorstw i obywateli pragnących mieszkać, studiować, pracować, zakładać przedsiębiorstwa, dostarczać towarów lub świadczyć usługi w innym państwie członkowskim.
- (16) Załącznik do niniejszego zalecenia określa środki, jakie państwa członkowskie mogą podjąć w celu wdrożenia niniejszego zalecenia, oraz zawiera wykaz praktyk niektórych państw członkowskich, na których oparte zostały te środki. Uważa się, że mimo iż niektóre środki mogą początkowo wiązać się z pewnymi kosztami, powinny one umożliwić oszczędności, na przykład dzięki usprawnieniu krajowych praktyk administracyjnych, oraz że w długim okresie powinny one doprowadzić do lepszego funkcjonowania jednolitego rynku, a tym samym przynieść korzyści przedsiębiorstwom i konsumentom.
- (17) Postępy we wdrażaniu niniejszego zalecenia należy monitorować w ścisłej współpracy pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, w tym poprzez rozmowy w ramach Komitetu Doradczego ds. Rynku Wewnętrznego (IMAC) prowadzone na podstawie analiz porównawczych i wskaźników. Aby po upływie czterech lat od daty opublikowania niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Komisja mogła przeprowadzić ocenę jego skutków, państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji sprawozdania z działań podjętych w celu wdrożenia zalecenia w terminie trzech lat od publikacji niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym,
- w ramach organów odpowiedzialnych za kwestie dotyczące jednolitego rynku i współpracy pomiędzy tymi organami na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym oraz występowanie w charakterze punktu konsultacyjnego ds. jednolitego rynku w ramach administracji.
2. Ułatwianie, poprzez alokację wystarczających zasobów, aktywnej współpracy pomiędzy organami administracji odpowiedzialnymi za kwestie dotyczące jednolitego rynku w poszczególnych państwach członkowskich oraz współpracy z Komisją.
  3. Podjęcie wszelkich środków niezbędnych do poprawy w zakresie transpozycji dyrektyw mających wpływ na jednolity rynek.
  4. Wspieranie prac Komisji w zakresie monitorowania rynku i zbierania związanych z nim danych dzięki aktywnemu uczestniczeniu w działaniach na poziomie Wspólnoty, a w stosownych przypadkach – dzięki rozważeniu podjęcia podobnych działań na poziomie krajowym.
  5. Dopilnowanie, aby krajowe organy i urzędnicy mieli wystarczającą wiedzę w zakresie prawa wspólnotowego ogółem, a w szczególności w zakresie przepisów dotyczących jednolitego rynku, w celu skutecznego stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku i, w razie potrzeby, uwzględniania tych przepisów podczas przygotowywania i wprowadzania nowych przepisów krajowych.
  6. Ułatwianie i zachęcanie do szybkiego i skutecznego rozwiązywania problemów napotykanych przez obywateli i przedsiębiorstwa podczas korzystania z ich praw w ramach jednolitego rynku poprzez podjęcie środków służących poprawie egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku ogółem, a w szczególności poprzez dopilnowanie, aby wymiar sprawiedliwości miał wystarczającą wiedzę w zakresie prawa wspólnotowego, w tym w zakresie przepisów dotyczących jednolitego rynku, oraz poprzez udzielanie odpowiedniego wsparcia w obszarze mechanizmów rozwiązywania problemów.
  7. Prowadzenie regularnych ocen prawodawstwa krajowego, aby zapewnić jego pełną zgodność z przepisami dotyczącymi jednolitego rynku i w ten sposób monitorować stosowanie wyłączeń i odstępstw przewidzianych w obowiązujących przepisach dotyczących jednolitego rynku.
  8. Zwiększenie dostępu przedsiębiorstw i obywateli do informacji praktycznych na temat kwestii dotyczących jednolitego rynku.
  9. Zbadanie środków i praktyk przedstawionych w załączniku oraz, po uwzględnieniu swoich krajowych tradycji instytucjonalnych, przyjęcie tych praktyk, które doprowadzą — lub po których oczekuje się, że doprowadzą — do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku i które najbardziej nadają się do wdrożenia niniejszego zalecenia.

NINIEJSZYM ZALECA:

1. Zapewnienie i wzmocnienie funkcji koordynacji jednolitego rynku, mającej na celu promowanie skutecznej koordynacji

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/index_en.htm#061204

10. Współpracę z Komisją i innymi państwami członkowskimi w zakresie monitorowania wdrażania niniejszego zalecenia, regularne informowanie Komisji na temat działań podejmowanych w ramach wdrażania niniejszego zalecenia oraz przedstawienie Komisji sprawozdania końcowego po upływie trzech lat od opublikowania niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Środki i praktyki na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku

1. ŚRODKI ZAPEWNIAJĄCE LEPSZĄ KOORDYNACJĘ W KWESTIACH DOTYCZĄCYCH JEDNOLITEGO RYNKU

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) powierzenia odpowiedzialności za koordynację kwestii dotyczących jednolitego rynku nowemu lub istniejącemu już w ramach administracji krajowej organowi;
- b) zapewnienia koordynacji w kwestiach dotyczących jednolitego rynku między ministerstwami i agencjami;
- c) zapewnienia koordynacji pomiędzy ministerstwami i agencjami z jednej strony, a organami regionalnymi i lokalnymi z drugiej, jak również między organami regionalnymi i lokalnymi;
- d) dopilnowania, aby właściwe ministerstwa i agencje jak również inne instytucje brały pod uwagę przepisy dotyczące jednolitego rynku;
- e) rozważenia powierzenia odpowiedzialności za szereg działań związanych z jednolitym rynkiem jednemu organowi, biorąc pod uwagę organizację administracji krajowej;
- f) zaplanowania, monitorowania i oceny wdrożenia niniejszego zalecenia.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Odpowiedzialność za koordynację w kwestiach dotyczących jednolitego rynku	— Niektóre instytucje rządowe są już teraz bliskie sprawowania funkcji koordynacji w zakresie jednolitego rynku. Współpracują one ściśle z innymi organami w kwestiach dotyczących jednolitego rynku, zapewniają kompatybilność prawa krajowego z przepisami dotyczącymi jednolitego rynku oraz są odpowiedzialne za szereg związanych z nim działań.
Współpraca międzyresortowa	— Międzyresortowe grupy robocze ds. kwestii dotyczących jednolitego rynku skupiają przedstawicieli właściwych organów.
Koordynacja pionowa	— Istnieją specjalne sieci łączące organy lokalne i regionalne, np. w obszarze zamówień publicznych lub nadzoru rynku. Sieci te dysponują wspólnymi bazami danych lub stronami internetowymi. — Działają w nich przedstawiciele organów regionalnych i lokalnych, współpracujący w ramach tematów będących przedmiotem ich zainteresowania w związku z pracami grup międzyresortowych.
Widoczność polityczna	— Dyskusje polityczne na temat kwestii dotyczących jednolitego rynku odbywają się regularnie np. w podkomitetach krajowej rady ministrów. — Krajowy parlament uczestniczy aktywnie w analizowaniu kwestii dotyczących jednolitego rynku, np. poprzez przygotowywanie sprawozdań lub prowadzenie badań w tym temacie.
Działania wspierające	— Instytucja rządowa dopilnowuje, aby prawodawstwo krajowe było kompatybilne z przepisami dotyczącymi jednolitego rynku, między innymi poprzez screening projektów krajowych aktów prawodawczych.
Powierzenie działań związanych z jednolitym rynkiem jednej instytucji	— Niektóre instytucje rządowe są odpowiedzialne za szereg działań związanych z jednolitym rynkiem, takich jak SOLVIT, IMI, powiadomienia na mocy dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 2679/98 ⁽²⁾ , koordynację tworzenia punktów kompleksowej obsługi na mocy pakietu towarowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Rozporządzenie z dnia 7 grudnia 1998 r. w sprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów pomiędzy państwami członkowskimi (Dz.U. L 337 z 12.12.1998, s. 8).

2. ŚRODKI NA RZECZ POPRAWY WSPÓŁPRACY POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI I Z KOMISJĄ

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) zapewnienia na stałe: odpowiednich szkoleń językowych, informatycznych oraz innych szkoleń jak również podnoszenia świadomości na temat istniejących sieci oraz odpowiednich przepisów w zakresie ochrony danych, aby wspólnotowe sieci (np. system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), RAPEX, RASFF, sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta i inne) stały się w pełni operacyjne na poziomie krajowym;

- b) organizowania pomiędzy administracjami krajowymi wymian urzędników odpowiedzialnych za kwestie dotyczące jednolitego rynku, na przykład poprzez istniejące sieci,
- c) dopilnowania, aby aktywna współpraca między organami odpowiedzialnymi za kwestie dotyczące jednolitego rynku w poszczególnych państwach członkowskich stała się częścią krajowej kultury administracyjnej,
- d) podjęcia środków organizacyjnych w celu dopilnowania, aby państwa członkowskie mogły szybko odpowiadać na wystosowane przez Komisję wnioski o udzielenie informacji dotyczących stosowania przepisów jednolitego rynku na poziomie krajowym, w szczególności w kontekście pilotażowego projektu UE ⁽¹⁾ oraz postępowań w sprawie naruszenia przepisów prawa.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Współpraca między organami krajowymi	<ul style="list-style-type: none"> — Istnieje ścisła współpraca między krajami skandynawskimi a bałtyckimi w zakresie nadzoru rynku, wdrażania dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ i w innych kwestiach dotyczących jednolitego rynku. — Krajowe organy współpracują ze sobą w obszarze zamówień publicznych (PPN) oraz w obszarze nadzoru rynku. Krajowe organy nadzoru rynku w obszarze produktów konsumenckich (innych niż produkty żywnościowe) współpracują ze sobą ściśle za pomocą sieci PROSAFE, a system ICSMS ułatwia nadzór rynku produktów technicznych.
Wymiany administracyjne	<ul style="list-style-type: none"> — Krajowe organy ds. konkurencji uczestniczą w wymianach urzędników krajowych w kontekście Europejskiej Sieci Konkurencji. — Pewna liczba krajowych organów nadzoru rynku oraz organów odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa ochrony konsumenta uczestniczy w wymianach urzędników w kontekście sieci na rzecz bezpieczeństwa konsumentów na mocy dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ i rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
Wsparcie w postaci zasobów finansowych i kadrowych	<ul style="list-style-type: none"> — Do utworzenia systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) wyznaczono oddzielne zespoły, które wyposażono w wystarczające zasoby finansowe i kadrowe do rozbudowania IMI w ich państwach członkowskich.
Szkolenia	<ul style="list-style-type: none"> — Po przejściu szkoleń Komisji przedstawiciele organów krajowych szkolą innych członków sieci IMI na poziomie krajowym. Praktyka ta jest najskuteczniejsza, gdy szkolenia są uwzględniane w opisie stanowiska pracy tych urzędników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1.

3. ŚRODKI NA RZECZ POPRAWY TRANSPOZYCJI PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH JEDNOLITEGO RYNKU

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) wcześniejszego faktycznego przygotowania transpozycji, stosowania i egzekwowania dyrektyw jednolitego rynku na poziomie krajowym;
- b) dopilnowania, aby wszyscy zainteresowani urzędnicy ściśle ze sobą współpracowali, i umożliwienia urzędnikom odpowiedzialnym za transpozycję i stosowanie danej dyrektywy na poziomie krajowym udziału w procesie negocjowania tej dyrektywy;
- c) pogłębienia współpracy między administracjami krajowymi a parlamentami krajowymi, regionalnymi i zdecentralizowanymi jak również organami regionalnymi i lokalnymi zaangażowanymi w proces transpozycji oraz dostarczenia im, w razie konieczności, wszystkich istotnych informacji odnoszących się do procesu negocjacji i transpozycji;

⁽¹⁾ Faza testowa pilotażowego projektu UE, który ma na celu przyspieszenie odpowiedzi na zapytania i skargi odnoszące się do właściwej interpretacji i właściwego wdrożenia prawa wspólnotowego dzięki metodzie współpracy o bardziej nieformalnym charakterze pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, została uruchomiona w kwietniu 2008 r. w 15 państwach członkowskich.

- d) udzielania informacji zainteresowanym stronom w trakcie procesu transpozycji, a gdy okaże się to przydatne, na temat wniosków legislacyjnych w sprawie jednolitego rynku mogących budzić zainteresowanie ze strony przedsiębiorstw i obywateli;
- e) unikania dodawania przepisów uzupełniających, które nie są niezbędne do transpozycji dyrektywy⁽¹⁾,
- f) ułatwiania dialogu z Komisją w sprawie transpozycji dyrektyw jednolitego rynku przy wykorzystaniu rozmaitych środków takich jak tabele korelacji, mających na celu zwiększenie przejrzystości prawodawstwa krajowego oraz spowodowanie, by stało się ono bardziej przyjazne dla użytkownika.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Wczesne przygotowanie	— Krajowe oceny skutków są przygotowywane w momencie przedstawienia dyrektywy przez Komisję. Zawierają one szczegółową ocenę skutków dla danego państwa członkowskiego oraz możliwe implikacje związane z jej transpozycją lub stosowaniem. Są one aktualizowane w trakcie procesu transpozycji.
Ciągłość	— Zapewniona jest ścisła współpraca między urzędnikami zaangażowanymi w negocjacje, transpozycję i egzekwowanie dyrektywy. Potrzeba utrzymania tego rodzaju ciągłości została podkreślona w krajowych wytycznych dotyczących transpozycji.
Współpraca z parlamentami	— Informacje na temat wydarzeń związanych z transpozycją dyrektyw wspólnotowych są wysyłane do parlamentów krajowych regularnie i na wczesnym etapie, między innymi za pomocą kwartalnych tabeli wyników w sprawie transpozycji.
Współpraca z organami regionalnymi i lokalnymi	— Urzędnicy organów regionalnych lub zdecentralizowanych są zaangażowani w prace międzyresortowych grup ds. koordynacji transpozycji. — Organizowane są szkolenia i konferencje na temat procesu transpozycji dla wszystkich szczebli administracji publicznej oraz dla organizacji pozarządowych.
Komunikacja z zainteresowanymi stronomi	— Opinia publiczna ma dostęp przez Internet do uproszczonej bazy danych dotyczącej transpozycji. Informacje na temat postępów w zakresie transpozycji udostępniane są na stronach internetowych ministerstw, a w Internecie publikowany jest również wykaz dyrektyw, których transpozycja nie została zakończona w terminie. — Krajowe organy są zobowiązane do wydawania wskazówek dla obywateli w sprawie nowych przepisów związanych z transpozycją w terminie co najmniej 12 tygodni przed ich wejściem w życie.
Unikanie „niepotrzebnych wymogów dodatkowych”	— Istnieją specjalne procedury mające na celu zarządzanie ryzykiem dotyczącym dodania w trakcie transpozycji dyrektyw środków w oczywisty sposób niepotrzebnych oraz kontrolę tego ryzyka, np. wyznaczony komitet rządowy przeprowadza systematyczne kontrole krajowych projektów transpozycyjnych wykraczających poza wymogi dyrektyw.
Tabele korelacji	— Tabele korelacji wykorzystywane są do celów informacyjnych oraz do screeningu.

4. ŚRODKI NA RZECZ DOKŁADNIEJSZEGO MONITOROWANIA RYNKÓW I SEKTORÓW W CELU IDENTYFIKACJI MOŻLIWYCH NIEPRAWIDŁOWOŚCI W FUNKCJONOWANIU RYNKU

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) zbierania informacji jakościowych i ilościowych na temat monitorowanych rynków lub sektorów, na przykład na podstawie badań rynku przeprowadzonych przez pracowników naukowych, konsultantów lub zainteresowane strony, lub danych zbieranych przez krajowe urzędy statystyczne oraz przez organy przyjmujące skargi;
- b) rozpoznania lokalnych źródeł informacji i ułatwienia zaangażowania lokalnych zainteresowanych stron w proces monitorowania rynku, np. dzięki organizowaniu lokalnych konsultacji lub spotkań pomiędzy najważniejszymi lokalnymi zainteresowanymi stronami a Komisją;
- c) uczestniczenia w pracach monitorujących ukierunkowanych na wybrane aspekty, takie jak analiza konkurencji, oceny regulacyjne lub zbieranie danych mierzących działanie rynków względem konsumentów (np. poprzez regularne zbieranie danych na temat średnich cen porównywalnych produktów i usług konsumpcyjnych, klasyfikacji skarg konsumentów oraz opracowywanie odpowiednich wskaźników mierzących jakość egzekwowania przepisów).

⁽¹⁾ Bez uszczerbku dla transpozycji przepisów określających w dyrektywach minimalne wymagania wynikające z kompetencji dzielonych zgodnie z Traktatem WE (w szczególności z art. 137 Traktatu WE).

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami	
Zbieranie informacji	— Państwa członkowskie udostępniają Komisji informacje na temat monitorowanych rynków lub sektorów (np. w kontekście działań w zakresie monitorowania rynku handlu detalicznego).
Specyficzne aspekty monitorowania	— Monitorowanie przeprowadzane jest również z perspektywy konsumenta (np. co roku publikowany jest indeks sytuacji konsumentów (Consumer Condition Index) oceniający względem siebie 57 rynków; metodologia wykorzystana przy tworzeniu tego wskaźnika została przyjęta w innych państwach członkowskich) lub konkurencji (np. monitorowanie krajowego sektora detalicznego z perspektywy konkurencji).
Monitorowanie na poziomie krajowym	— Przy ścisłej współpracy z Komisją przeprowadzony został pilotażowy screening, mający na celu sprawdzenie, czy metodologia Komisji może zostać wykorzystana na poziomie krajowym i być źródłem orientacji dla dalszych dogłębnych analiz w państwach członkowskich.

5. ŚRODKI NA RZECZ POPRAWY W ZAKRESIE STOSOWANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH JEDNOLITEGO RYNKU

Państwa członkowskie wzywa się do przedsięwzięcia następujących środków dotyczących urzędników odpowiedzialnych za stosowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku:

- zapewnienia urzędnikom rozpoczynającym pracę szkoleń w zakresie prawa wspólnotowego ogółem, a w szczególności w zakresie przepisów dotyczących jednolitego rynku;
- ustanowienia ciągłych programów zdobywania kwalifikacji w trakcie pracy w zakresie prawa wspólnotowego ogółem, a w szczególności w zakresie przepisów dotyczących jednolitego rynku;
- udzielania praktycznych wytycznych i porad w zakresie przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz w zakresie ich stosowania.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami	
Szkolenia	— Organizowane są obowiązkowe szkolenia w zakresie prawa wspólnotowego dla urzędników, np. prawo wspólnotowe jest obowiązkowym elementem etapu przygotowań do rozpoczęcia kariery w administracji publicznej. Organizowane są obowiązkowe seminaria na temat kwestii dotyczących administracji publicznej, w tym wprowadzenie do kwestii wspólnotowych.
Ciągłe zdobywanie kwalifikacji w trakcie pracy	— Poprzez moduły szkoleń on-line organizowane są szkolenia na temat kwestii wspólnotowych i dotyczących jednolitego rynku. Przygotowywane są regularne biuletyny informacyjne. W ramach administracji publicznej odbywają się konferencje oraz regularne sesje szkoleniowe. — Istnieją specjalne programy szkoleniowe dla urzędników na temat rynku wewnętrznego.
Praktyczne wytyczne i porady	— Specjalny przewodnik po rynku wewnętrznym pomaga urzędnikom krajowym pogłębiać ich wiedzę i umiejętności. W następstwie przyjęcia pakietu towarowego opracowywane są również szczegółowe wytyczne w sprawie wzajemnego uznawania. — Zapytaniami urzędników dotyczącymi jednolitego rynku zajmuje się wyznaczony do tego celu dział pomocy. — Na stronach internetowych ministerstw publikowane są wytyczne objaśniające, w jaki sposób należy rozumieć i interpretować akty prawne, mające na celu udzielenie konkretnych informacji na temat ich stosowania.
Edukacja w zakresie prawa wspólnotowego i przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz egzaminy z tych przedmiotów	— Prawo wspólnotowe jest obowiązkowym elementem wykształcenia prawniczego. — Przed objęciem stanowiska w administracji publicznej urzędnicy mają obowiązek zdać egzamin obejmujący zagadnienia związane z prawem wspólnotowym oraz przepisami dotyczącymi jednolitego rynku.

6. ŚRODKI NA RZECZ SKUTECZNIEJSZEGO EGZEKWOWANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH JEDNOLITEGO RYNKU ORAZ PROMOWANIA MECHANIZMÓW ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW

1) Pozasądowe mechanizmy rozwiązywania problemów

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- dopilnowania, aby obywatele i przedsiębiorstwa mieli dostęp do przejrzystych, prostych i niedrogich procedur w zakresie alternatywnych metod rozwiązywania sporów (ADR);
- uczestniczenia w funkcjonowaniu i dalszym rozwoju na poziomie Wspólnoty takich mechanizmów rozwiązywania problemów jak SOLVIT i pilotażowy projekt UE oraz aktywnego przyczyniania się do tych mechanizmów, w szczególności poprzez przeznaczanie odpowiednich środków;

- c) udzielania obywatelom i przedsiębiorstwom, za pośrednictwem stron internetowych dotyczących jednolitego rynku, wystarczających informacji na temat istniejących mechanizmów rozwiązywania problemów na poziomie wspólnotowym i krajowym;
- d) przeciwdziałania przyczynom leżącym u podstaw problemów będących powodem korzystania z mechanizmów rozwiązywania problemów.
- 2) Sądownictwo krajowe
- Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:
- a) zapewnienia rozpoczynającym pracę sędziom podstawowych szkoleń z prawa wspólnotowego ogółem, a na temat przepisów dotyczących jednolitego rynku w szczególności, oraz ciągłych programów zdobywania kwalifikacji w trakcie pracy, w tym za pośrednictwem europejskiej sieci szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości ⁽¹⁾, która zajmuje się organizacją i finansowaniem programów wymiany dla sędziów;
- b) zapewnienia łatwego dostępu do wyczerpujących i aktualnych informacji na temat prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego jednolitego rynku oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, w tym za pośrednictwem przyszłego wspólnotowego portalu wymiaru sprawiedliwości ⁽²⁾, który będzie stanowił „elektroniczny punkt kompleksowej obsługi” zapewniający informacje na temat wymiaru sprawiedliwości w Europie i dostęp do europejskich procedur sądowych;
- c) zachęcania sądów i trybunałów krajowych do zbierania i udostępniania informacji na temat ważnych wyroków krajowych dotyczących jednolitego rynku, w szczególności wyroków krajowych stosujących orzeczenia prejudycjalne Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Mechanizmy alternatywnych metod rozwiązywania sporów (ADR)	— Aby decyzje wydawane były w szybszy, efektywny i mniej kosztowny sposób, uruchomiono sieć małych sądów orzekających w sprawach cywilnych, przeznaczoną do rozstrzygania drobnych sporów. Obejmuje ona rozwiązywanie sporów na drodze sądowej oraz w trybie pozasądowym.
Uczestnictwo we wspólnotowych mechanizmach ADR	— W przypadku gdy właściwy organ krajowy nie współpracuje w sposób satysfakcjonujący, centra SOLVIT kierują sprawę na wyższy szczebel administracji pełniący rolę drugiej instancji, w celu znalezienia rozwiązania.
Informacje na temat mechanizmów ADR	— SOLVIT jest promowany poprzez bliższą współpracę z grupami zainteresowanych stron i poprzez przesyłanie im zestawień informacji,
Szkolenia	— Ministerstwo sprawiedliwości organizuje specjalne kursy szkoleniowe dla sędziów obejmujące przepisy dotyczące jednolitego rynku. — Programy szkoleniowe z prawa wspólnotowego dla aplikantów sędziowskich są obowiązkowe.
Łatwy dostęp do informacji	— Specjalny dział w krajowym ministerstwie, specjalizujący się w przepisach dotyczących jednolitego rynku, przygotowuje streszczenia orzecznictwa wspólnotowego dla sędziów. — Streszczenia najważniejszych wyroków publikowane są w biuletynie prawnym.
Przekazywanie informacji na temat najważniejszych wyroków krajowych odnoszących się do stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku	— Sądy krajowe są zobowiązane do przedstawiania sprawozdań z najważniejszych wyroków dotyczących prawa wspólnotowego i decyzji w sprawie orzeczeń w trybie prejudycjalnym, które to publikowane są biuletynie informacyjnym.

7. ŚRODKI PROMUJĄCE REGULARNĄ OCENĘ PRAWODAWSTWA KRAJOWEGO

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) opracowania systematycznego podejścia w zakresie monitorowania i oceny prawodawstwa krajowego wdrażającego przepisy dotyczące jednolitego rynku, aby rozpoznać wszelkie niespójności w jego stosowaniu, w tym poprzez konsultacje z zainteresowanymi stronami, informacje zwrotne otrzymywane za pomocą istniejących mechanizmów rozwiązywania problemów itd.,
- b) dokonania – jeśli będzie to wykonalne – przeglądu istniejących przepisów krajowych i praktyk administracyjnych, w celu rozpoznania przepisów, które mogłyby utrudniać obywatelom i przedsiębiorstwom pełne korzystanie z możliwości oferowanych przez jednolity rynek, oraz w razie konieczności, dostosowania krajowych ram regulacyjnych,

⁽¹⁾ <http://www.ejtn.net/www/en/html/index.htm>

⁽²⁾ Europejski portal wymiaru sprawiedliwości zostanie uruchomiony 14 grudnia 2009 r.

- c) podjęcia środków organizacyjnych w celu zapewnienia dokładnego monitorowania orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz dokonywania w tym kontekście regularnej oceny kompatybilności krajowego prawodawstwa i praktyk administracyjnych z przepisami dotyczącymi jednolitego rynku.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Ocena wdrożenia	<ul style="list-style-type: none"> — W celu monitorowania wdrażania dyrektyw jednolitego rynku opracowuje się sprawozdania z oceny skutków i przeprowadza audyty ex post. — Trwają prace nad opracowaniem systematycznego procesu konsultacji z zainteresowanymi stronami, będącego polem do dyskusji na temat tego, w jaki sposób wdrażane są wybrane pakiety wzajemnie powiązanych przepisów dotyczących jednolitego rynku (i czy w ogóle wdrożenie to ma miejsce) i jaki jest ich wpływ na przedsiębiorstwa i obywateli.
Przegląd krajowych przepisów i procedur	<ul style="list-style-type: none"> — W obszarze swobodnego przepływu towarów i usług przeprowadza się kompleksowe przeglądy prawodawstwa krajowego.
Sprawdzanie wpływu orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości wydawanych w trybie prejudycjalnym	<ul style="list-style-type: none"> — Krajowe organy analizują systematycznie, czy prawodawstwo krajowe powinno zostać zmienione w związku z najnowszymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości.

8. ŚRODKI NA RZECZ LEPSZEGO INFORMOWANIA OBYWATELI I PRZEDSIĘBIORSTW O ICH PRAWACH W RAMACH JEDNOLITEGO RYNKU

Państwa członkowskie wzywa się do podjęcia następujących środków:

- a) promowania i podnoszenia świadomości na temat serwisów informacyjnych Wspólnoty ⁽¹⁾ – w szczególności na temat usług pomocniczych jednolitego rynku (SMAS), zgodnie z pracami Komisji, w ramach administracji krajowej oraz na zewnątrz – na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym;
- b) zapewnienia większej koordynacji między krajowymi punktami kontaktowymi odpowiedzialnymi za serwisy informacyjne Wspólnoty;
- c) udostępnienia informacji praktycznych na temat praw i obowiązków w ramach jednolitego rynku w innych językach, oraz zapewnienie łatwego dostępu do tych informacji na stronach internetowych oraz wprowadzania jasnych odnośników pomiędzy wszystkimi właściwymi krajowymi i wspólnotowymi portalami zawierającymi informacje dotyczące jednolitego rynku, a w szczególności w ramach portalu „Twoja Europa”;
- d) organizowania kampanii i programów informacyjnych na temat korzyści i możliwości oferowanych przez jednolity rynek.

Istniejące w niektórych państwach członkowskich praktyki związane z proponowanymi środkami

Promowanie serwisów informacyjnych Wspólnoty	<ul style="list-style-type: none"> — Informacje ukierunkowane na najbardziej potrzebujące ich grupy zainteresowanych stron udostępniane są przez Internet, broszury, ulotki, seminaria oraz kampanie podnoszące świadomość.
Koordynacja serwisów informacyjnych Wspólnoty na poziomie krajowym	<ul style="list-style-type: none"> — Jedna z grup ds. koordynacji łączy w sobie punkty kontaktowe Europe Direct, Enterprise Europe Network, Eurojus, Europejskie Centrum Konsumentek (ECC Net) oraz FIN-NET,
Informacje łatwo dostępne	<ul style="list-style-type: none"> — Znaczna ilość informacji dotyczących jednolitego rynku oraz porad dla zagranicznych obywateli i przedsiębiorstw oraz dla obywateli krajowych, którzy chcą udać się za granicę, udostępniana jest na horyzontalnych portalach administracji elektronicznej, krajowych stronach internetowych poświęconych kwestiom wspólnotowym lub na stronach internetowych przeznaczonych konkretnie dla przedsiębiorstw lub obywateli. — Planuje się stworzyć krajowe źródło informacji on-line na temat jednolitego rynku. Byłoby ono finansowane przez jeden z organów rządowych i prowadzone przez wszystkie inne organy mające do czynienia z jednolitym rynkiem.
Kampanie informacyjne	<ul style="list-style-type: none"> — Opracowywany jest program informacyjny na temat jednolitego rynku, obejmujący udostępnianie publikacji, prowadzenie szkoleń oraz otwartych wykładów mających na celu informowanie obywateli i przedsiębiorstw o możliwościach oferowanych przez jednolity rynek.

⁽¹⁾ Takich jak m.in. Europe Direct, Citizens' Signpost Service, Twoja Europa, EURES, Europejskie Centra Konsumentek (ECC), Enterprise Europe Network.